

- 2) Jak zgodnie z tym należy konkretnie interpretować mający zastosowanie przepis przy ustalaniu kwoty dodatku dyferencyjnego do zasiłków rodzinnych zależnego od kursu wymiany?
- a) W przypadku zastosowania pkt 2 decyzji nr H3: który dzień w rozumieniu tego przepisu, jest dniem, „w którym instytucja wykonuje daną operację”?
- b) W przypadku zastosowania pkt 3 lit. b) (ewentualnie w związku z pkt 4) decyzji nr H3: który miesiąc w rozumieniu tego przepisu jest miesiącem „w którym przepis musi być zastosowany”?
- c) W przypadku zastosowania pkt 5 decyzji nr H3: czy klauzula odsyłająca do prawa krajowego jest zgodna z upoważnieniem przewidzianym w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ⁽²⁾? Jeśli tak: czy „przepisy [prawa krajowego] stanowiące inaczej” wymagają uregulowania przez ustawę w znaczeniu formalnym lub czy wystarczy administracyjna instrukcja krajowego organu administracyjnego?
- 3) Czy w przypadku przeliczenia waluty szwajcarskiego dodatku na dzieci przez niemiecką kasę świadczeń rodzinnych istnieją szczególne zasady?
- a) Czy w przypadku zastosowania decyzji nr H3 w stosunku do Szwajcarii ma znaczenie, że krajowe prawo niemieckie w § 65 ust. 1 zdanie pierwsze nr 2 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym) samo w sobie przewiduje wyłączenie prawa do świadczeń?
- b) Czy dla przeliczenia waluty zgodnie z decyzją nr H3 ma znaczenie, kiedy instytucja szwajcarska przyznała lub wypłaciła świadczenia rodzinne?
- c) Czy dla przeliczenia waluty zgodnie z decyzją nr H3 ma znaczenie, kiedy instytucja niemiecka odmówiła przyznania dodatku dyferencyjnego do zasiłków rodzinnych lub go przyznała?

⁽¹⁾ Decyzja dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 (Dz.U. 2010, C 106, s. 56).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für
Handelssachen Wien (Austria) w dniu 20 lipca 2018 r. – KL i in. / UNIQA Österreich Versicherungen
i in.**

(Sprawa C-479/18)

(2018/C 427/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KL, LK, MJ, NI

Strona pozwana: UNIQA Österreich Versicherungen, DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG ⁽¹⁾ w związku z art. 31 dyrektywy 92/96/EWG ⁽²⁾ bądź art. 35 ust. 1 w związku z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE ⁽³⁾ bądź art. 185 ust. 1 w związku z art. 186 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE ⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku krajowych przepisów dotyczących skutków błędnego pouczenia o prawie odstąpienia przed zawarciem umowy, bieg terminu do wykonania prawa odstąpienia nie rozpoczyna się, jeżeli zakład ubezpieczeń poda w pouczeniu, że wykonanie odstąpienia musi nastąpić w formie pisemnej, mimo że według prawa krajowego odstąpienie jest możliwe w dowolnej formie?

2) (w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:)

Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG w związku z art. 31 dyrektywy 92/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym w przypadku braku pouczenia lub błędnego pouczenia o prawie odstąpienia przed zawarciem umowy bieg terminu do wykonania prawa odstąpienia rozpoczyna się w tym momencie, w którym ubezpieczający dowiedział się – bez względu na sposób – o przysługującym mu prawie odstąpienia?

3) Czy art. 35 ust. 1 w związku z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku krajowych przepisów dotyczących skutków braku pouczenia lub błędnego pouczenia o prawie odstąpienia przed zawarciem umowy prawo ubezpieczającego do odstąpienia od umowy wygasa najpóźniej po wypłaceniu mu wartości wykupu z powodu wypowiedzenia przez niego umowy i tym samym pełnym wykonaniu przez strony umowy obowiązków wynikających z umowy?

4) (w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie:)

Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG bądź art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE bądź art. 186 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym ubezpieczającemu w wypadku wykonania przysługującego mu prawa odstąpienia należy zwrócić wartość wykupu (wartość godziwą ubezpieczenia obliczoną według uznanych reguł matematyki ubezpieczeniowej)?

5) (w wypadku odniesienia się do pytania czwartego i udzielenia odpowiedzi twierdzącej:)

Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG bądź art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE bądź art. 186 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym w wypadku wykonania prawa odstąpienia roszczenie o ryczałtowe oprocentowanie zwracanych składek z powodu przedawnienia może zostać ograniczone do tej części, która obejmuje okres ostatnich trzech lat przed wniesieniem pozwu?

- (¹) Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. 1990, L 330, s. 50).
- (²) Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie) (Dz.U. 1992, L 360, s. 1)
- (³) Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. 2002, L 345, s. 1).
- (⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. 2009, L 335, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Opolu (Polska) w dniu 24 lipca 2018 r. – Profi Credit Polska S.A. z siedzibą w Bielsku- Białej przeciwko OH

(Sprawa C-483/18)

(2018/C 427/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Opolu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profi Credit Polska S.A. z siedzibą w Bielsku- Białej

Strona pozwana: OH